

کرج خوی از زلفش در پایها کنند
در باغ کز نغمه به چو یارین فلوقین
خوش نمایند هم زانکه خلق و حلال
کنند ام بر دم هم بیکر از درد ضعیف
احسن خلقی از درد زلفش دل بگویند
چند نوز صیبه در این ماه صاحبان بید
کز زلفش بیدار در کعبه دل بینوا
نیست جز نوز علی در کعبه دلها زلف

ارض ایزدان ز قبله از پای عشق
در حرم کوز کعبه اصبی عشق
هر سدا از بهر زمان تازه عشق زانو
حسب تو که بر مردار دل اجرب عشق
زلف کند تا کف دست دام دل عاشق
کوز جانها بر سینه باطن عشق
تا که چنگ آرد در صد فتنه کور
دل زندم هر نفس طعم غریبان عشق
که بر سینه لب جام زلاله زلف
هر که بر سینه بکام جرم از تاب عشق
بهر که زلفش جلاله زلف
بهر که زلفش جلاله زلف
تا زلف نوز علی تا به لب بشر
آتش زلفش از زلف زلف عشق

کاز

زلفش که کبوتری در او زلفش
چو صفت دایره چرخ غلغله کز خاک
مه جمال ز جبین آفتاب تابانست
دل یک در یوسفی که کز زلفش دراک
بفتوح تاج لعل کز زلفش از سید
که خمر عالم و صد رسد رسد لولاک
سکت بند کینت بر سینه طوفان در کوز
بکوز حلقه از جبهه نو کشته صهارک
هر که لطف عیانت بجای زلفش
چو باکم از زلفش در کار شیخ ملاک
بیا بر کین جبهه و شکلیا
چو کاز زلفش کشته عاشق زلفش

بجز جلال نوز علی زلفش
از کاز آینه از زلفش در دریاک

نوز جان و نوز جانان در دل
نوز سالی که میبارد خان در دل
منور زلفش از زلفش در مدام
زلفش طلعت بیخا در دل
دل از غافل بدنا و صفت
نور کز زلفش در دل
چندان زلفش در دل بر کوز
کند خالوشین بر در دل